

Пропала грамота

Презентацію підготувала
Учениця 11-Б класу
Кузько Анастасія

ЯВИЩЕ ЛІТЕРАТУРНИХ УГРУПОВАНЬ КІНЦЯ 80-Х – ПОЧАТКУ 90-Х РОКІВ

У кінці 80-х — на початку 90-х рр. ХХ ст. процес оновлення української літератури набув значної сили. Зміни в суспільному житті країни, зокрема розпад СРСР, відбилися і в розвитку літератури. Нове покоління письменників і поетів прагнуло подивитись на навколишню дійсність по-новому, а не під кутом методу «соцреалізму». У літературі почали з'являться нові теми, зрештою змінився і підхід до творчості.

ЯВИЩЕ ЛІТЕРАТУРНИХ УГРУПОВАНЬ КІНЦЯ 80-Х – ПОЧАТКУ 90-Х РОКІВ

Отже, говорячи про українську літературу кінця ХХ ст., традиційно наголошують на світоглядно-мистецькому напрямі, що в останні десятиліття прийшов на зміну модернізму, — постмодернізму як основному художньому напрямку літератури 90-х років ХХ ст. І хоча стосовно постмодернізму і досі не припиняються дискусії, зупинимось на тому, що більшість дослідників вважає, що український постмодернізм зародився у 1980-х рр. і пов'язаний з іменами Ю. Андруховича, О. Ірванця, В. Неборака (літературне угруповання «Бу-Ба-Бу»), а пізніше і з представниками таких груп, як «Пропала грамота»: Ю. Позаяк, В. Недоступ; «Лу-Го-Сад»: І. Лучук, Н. Гончар; «Нова дегенерація»: І. Андрусак, І. Ципердюк та інші.

До визначальних рис постмодернізму слід віднести поєднання різних стильових тенденцій, часткову опозиційність до традиції, універсальність проблематики, позачасовість і позапросторовість зображення, епатажність, зміну функцій автора та героя, культ незалежної особистості, потяг до архаїки, міфу, колективного позасвідомого, прагнення поєднати істини різних націй, культур, релігій, філософій, іронічність, пародійність тощо.

***«Пропала грамота»** — київське літературне угрупування часів постмодернізму трьох поетів

* Існувало в кінці 80-х — на початку 90-х рр.

* «Пропала грамота» була заявлена як авангардний проект, у текстах її креаторів прослідковуються спроби спіймати в океані урбаністичної ехолалії київського натовпу живих рибин ненаративного тексту.

Це своєрідна екстраполяція деконструктивуючих практик Дерріди на попсове голосіння межичасся, з якого виймаються репресовані голоси анонімних творців міського фольклору кінця ХХ ст.

СКЛАД

- *Юрко Позаяк
- *Віктор Недоступа
- *Семен Либоня

ВІКТОР НЕДОСТУП

- *Справжнє ім'я Віктор Лапкін

ЮРКО ПОЗАЯК

- *Справжнє ім'я Лісенко Юрій Васильович. Син українського письменника Василя Лисенка
- *Народився 9 травня 1958 року
- *Поет, перекладач та державний службовець. Керівник Служби підготовки виступів Президента України Секретаріату Президента України (2008—2010). Кандидат філологічних наук, доцент
- *Упорядник антології «Антологія альтернативної української поезії. Зміни епох: Друга половина 80-х — початок 90-х років»
- *Поет-вісімдесятник

СЕМЕН ЛИБОНЬ

- *Справжнє ім'я Олекса Семенченко
- *Народився 1962 року у Києві
- *Український та британський журналіст, письменник, поет, перекладач, дослідник Гоголя
- *Семен Либонь - українізоване ім'я лідера групи «Дюран Дюран» Саймона ЛеБона, музикою якої захоплювався Олекса

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК

- *У 1991 р. вийшла книга з однойменною назвою. Книга «пропалограмотіїв» мала великий успіх і резонанс
- *Лімерики, опубліковані у збірнику «Молода Україна».
- *«Шедеври» - 1997
- *«Чорнобильський букварик»

Книгу відкриває лаконічна авторська передмова:

Єдиною метою автора було розважати себе й читача, хоча слава та гроші, звичайно ж, теж не завадять...

